

[Jørgen Jørgensen.]

kunde sige, hvad Partiet vil i den Henseende. Det ærede Medlem har Gang paa Gang sagt, at han mener ikke, man ved en Lovgivningsforanstaltning kan sætte Kronen ned. Der er Medlemmer i det ærede Medlems Parti, der ved offentlige Møder har sagt det samme, medens andre Medlemmer stadig søger at tilfredsstille Landbruget ved at henpege paa den valutariske Tilpasning, som formentlig betyder en lavere Krone. Det maa dog endelig kunne lykkes at skabe Klarhed over, hvad Partiet i den Henseende vil. Det kan vel ikke være saadan, at man ganske ansvarsløst kan gaa ud og sige til Befolkningen: Vi vil meget vel være med til at sætte Kronen ned, men de andre Partier vil ikke — paa samme Tid som Formanden og Føreren for disse Medlemmers eget Parti selv erklærer, at han mener ikke, det kan lade sig gøre. Jeg tror, det vil være nyttigt, om det ærede Medlem Hr. Krag, før denne Debat slutter, klart og tydeligt vil sige, hvad Partiet egentlig vil.

Det ærede Medlem Hr. Thomsen har i lang Tid set al Redning for Landbruget i en yderligere Kronesækning, og nu har det ærede Medlem igen som før et Aars Tid siden søgt at stille et Forslag op, der skulde gøre det muligt at sætte Erhvervenes Økonomi i et vist Forhold til Landbrugets Stilling. Man vil skabe Landbruget den privilegerede Stilling, at Landbruget til enhver Tid skulde have tilsikret en Forrentning paa 5 pCt. Nu maa jeg sige, at jeg har hidtil forstaaet det ærede Medlems Udtalelser om Landbrugets Ligestilling paa den Maade, at det skulde være stillet under samme Vilkaar som andre Erhverv, og alle andre frie Erhverv har nu engang det Vilkaar i gode Tider at have en Chance og i daarlige Tider at løbe en Risiko. Nu vil det ærede Medlem Hr. Thomsen have Landbruget garanteret og alle andre Ting sat i Forhold dertil ud fra det bestemte Grundlag, at Landbruget skal have en Forrentning paa 5. Jeg ser bort fra det fuldkommen umulige i selve den Ordning, at man for hvert Kvartal skulde kunne forandre vor Valuta. Navnlig hvis Valutacentralen ophæves, hvad det ærede Medlem er Tilhænger af, vilde det efter al Sandsynlighed medføre, at vor Samhandel med Udlandet efterhaanden gik ned til noget ganske minimalt, fordi ingen naturligvis vilde handle med et Land, der ikke har en betalbar Mønt, der blev respekteret andre Steder. Det Forslag, det ærede Medlem har stillet, er praktisk umuligt, det giver Landbruget en privilegeret Stilling i Sammenligning med alle andre

Erhverv, det er fuldkommen i Strid med de Synspunkter, det ærede Medlem her har gjort sig til Talsmand for.

Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby talte i Gaar om Flertalsdiktatur og vilde mene, at hvis Folketingets Flertal, saaledes som vi havde ønsket ved den Grundlovsændring, der er foreslaaet, skulde være bestemmende over Lovgivningen her i Landet, var det noget i Retning af det, Nazismen var, noget i Retning af, at Flertallet vilde diktere. Naar man i et frit Land frit kan arbejde for sine Anskuelse og Synspunkter, har stillet til sin Raadighed alle de Hjælpe midler, der gives i en Kamp, hvor Anskuelse brydes, for at vinde Tilslutning til sine Synspunkter, er der en afgørende Forskel i Sammenligning med Diktaturet, hvor alle modstridende Synspunkter slaas ned ved Tvang. Det ærede Medlem er nu blevet saavoldsom en Frihedsmand, men det giver en vis Frygt for, at det ikke sidder saa særlig dybt, naar det ærede Medlem nu pludselig bliver saa interesseret i at værne Mindretallet. Der var engang, da det ærede Medlems Parti sammen med Venstre var Flertal i dette Ting og i Landstinget. Jeg kender ikke noget fra den Tid om, at man følte sig forpligtet til at indføre særlige Bestemmelser for at beskytte det daværende Mindretal i Folketinget. Jeg kender intet til, at det ærede Medlem og hans Parti dengang omgikkes med Tanker om, hvordan man skulde hjælpe det Mindretal i Folketinget, der ingen praktisk Indflydelse havde paa, hvad der skulde gennemføres. Dengang ansaa man det vistnok for en Selvfølgelighed, at Flertallet bestemte, hvad der skulde ske, selvfølgelig spurgte man de andre, men man bestemte selv, hvad der skulde ske, fordi man havde Flertallet. Det havde været mere overbevisende, om det ærede Medlem og hans Parti paa det Tidspunkt, hvor de havde Magten, var kommet og havde sagt: Vi bryder os ikke om denne uindskrænkede Flertalsmagt, vi ønsker, at det Mindretal, der sidder, skal have Indflydelse paa de Love, som gennemføres, og vi ønsker Bestemmelser indført, som sikrer Mindretallets Ret over for Flertallet. Og jeg maa sige, Arvtagerne efter det gamle Højre, det Højre, der vilde regere ikke alene med et Flertal, men ogsaa uden et Flertal, der ikke spurgte om Beskyttelse for Mindretallene, men fuldkommen knægtede Flertallets Ret, disse Arvtagere er vist ikke de rigtige til at komme og fortælle, at de er de eneste virkelige Frihedsmænd, de eneste virkelige Tilhængere af den almindelige Valgret her i Landet, i hvert Fald